

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 89.

WE SRZODĘ DNIA 7. LISTOPADA 1798.

Z Paryża d. 18. Października.

W nocy z poniedziałku na wtorek odebrał minister zagranicznych związków depesze od generała Buonapartego z Kairo. Kuryer, który ich przywiózł znajdował się z miesiące w drodze.

Buonaparte donosi w tych depeszach, iż po odebraniu Alexandryi i po zawarciu traktatu z Arabami, przedsięwziął środki do postępowania w Egipcie. Nim z Alexandryi ruszył nakazał aby imiona walecznych wojowników, którzy przy wzięciu Alexandryi polegli, na statui Pompeiusza wyrte były, i oni pod tą statuą pogrzebani byli. Dnia 7 lipca ruszyła armia z Alexandryi. Dnia 20 stanęła przy Piramidach, a d. 22 weszła do Kairo. Kilka utarczek z Mamelukami spóźniły marsz. Armia nasza pobiła ich w potyczkach przy Rahmanie, Chebreisle, piramidach i przed bramami Kairo, gdzie Mamelucy 2000 wybranej jazdy na placu boju zostawili. Po wniysciu Francuzkiej armii do Kairo zatrue-

nił się kommanderujący generał urządzeniem prowincyy Egipskich. Murat-bey cofnął się do wyższego Egiptu, a Ibrahim-bey do Belbeys. Buonaparte kazał o 4 godziny od Kairo założyć oszańcowany oboz, który całą wstrzymywał się Murat-beya. Z drugiej strony wysłał korpus swej armii przeciw Ibrahim-bey, który się potym do Gaza cofnął. Bey ten musiał 9 dni maszerować nim do tego doszedł miejsca, a niemając czasu opatrzeć się w wodę i żywność, potrzeba się spodziewać, iż stał się offiarą tych potrzeb i Arabow. Przy ściganiu tego ostatniego Mameluków korpusu, oswobodziła nasza armia część karawanu do Mekki, którą Arabowie zabrali i do pusteh swoich prowadzili. Buonaparte kazał icy ostatki zebrać i do Kairu zaprowadzić. Pierwszych kupcow tego karawanu zaprosił do siebie z ich żonami na wieczera. Ostatnie były pięknego wzrostu i talii; ale twarze ich były podług zwyczaju krajowego zasłonie-

no, a armii naszej naytrudniey przychodzi do tego zwyczaju przywyknąć. Otwarcie kanału Kairu było d. 18. sierpnia przy wezbraniu Nilu z naywiększą uroczystością obchodzone; lud okazał naywiększą radość, widząc Francuzow na tey uroczystości przytomnych. Na granicach wielkiej pustyni, która Egipt od Syrii przedziela, założyła Francuzka armia wielkie szańce, a w Salchich mocną twierdzę. Jest to ostatnie miejsce na tey stronie Egiptu, gdzie się dobra znajduje woda. Armia znalazła w Egipcie wiele żyta, ryżu, i arzyn i bydła. Klima bardzo iey dobrze służy, ponieważ nocy są chłodne. Pomimo 14 dniowego marszu, wielu utrudzeń i całkowitego niedostatku wina, żadnych nie było chorych. Soczyste melony, których w Egipcie po dostatkiem znajdzie, bardzo były żołnierzom użyteczne.

Dotąd zachodzi w dzisiejszym Redaktorze dawny ten rapport; o późniejszych zaś zdarzeniach i przypadkach armii Buonapartego dotąd nic jeszcze urzędownie nieoznajmiono. Kuryer, który ten rapport przywiózł jest już trzeci od Buonapartego wysłany; depesze dwóch pierwszych były od Anglikow zabrane. Ten wylądował po długim kołowaniu w Ankonie, skąd iego depesze tu się dostały.

Wielu członków ciała prawodawczego dawał dla bywszego swego kolegi jenerała Jourdan, który do Moguncyi wyjechał, wspaniały obiad. Joubert, Bernadotte i wielu innych przytomnych tu jenerałów byli nań zaproszeni.

Z Rzeszeli dowiedzieliśmy się, iż ta sama eskadra, która dawniey jenerał Humbert do Irlandyi zawieźć, znowu z korpussem wojska na morze wyszła. — Potwier-

dzia się, że Descorches jako nasz ambasador do Konstantynopola wyjechał, ale zapewne zatrzyma się gdzie w swojej podróży.

Dwubójny jenerał Boursier jest inspektorem iardy armii Mogunczkiej mianowany, i już na miejsce swego przeznaczenia odjechał. — Potwierdza się także, iż jenerał Joubert nad Włoską armią odbierze kommandę, a jenerał Bruie w Holandyi kommanderować będzie. Jenerałowie Duvigneau i Merle powdą do Włoskiej armii. Kommando jenerała Jourdan rozciągać się będzie od Renu, aż do Szwajcaryi.

Gdy obywatel Bryssy pierwszą swoją podróż na powietrzu konno odbywał, zawiesił się iego ballon na kominie, z którego jednak był w krotce odczepiony.

Na potrzeby Papieża wyplaca pewne mocarstwo co miesiąc 3000 talarow, a ieden nieznałomy Florencki szlachcic ofiarował mu 10 workow pieniędzy każdy po 300 talarow, z dodatkiem aby sobie oyciec Święty 10 nowych chorowych komizy sprawił. Od króla Hiszpańskiego odebrał zwyczajny podarunek roczny w tabacze, winie, koronkach i t. d. i grzeczny list w którym go głową katolickiego kościoła nazywa. Dwór Papieża kosztuje co dzień 100 talarow.

Obywatelka Condorcet podała radzie 500 zrobioną przez siebie arytmetykę dla dzieci. — Rada starszych potwierdziła rezolucyą rady 500, przez którą kazano za 125 mill: narodowych dobr sprzedać, dla zastąpienia terażniejszych kosztów wojny. — Procz 90 mill: dla ministra wojny (mówił zdając raport Legron!) potrzeba dla ministra Marynarki 35 mill: tak dla zastą-

pienia straty 11 liniowych okrętów, w bitwie przy Abukir, jako też pozostałych w Alexandryi transportowych okrętów, w co wchodzi utrzymanie 4000 jeńców nim powrócą do Francji. „

Dnia 13 t. m. przybyła do Gravelines 60 wymińionych z Anglii Francuzkich jeńców.

W Persyi jest także rewolucya religii w rękobie. Perski jeden Xżę, nazwiskiem Mahabec, chce tam na miejsce Mahometanckey religii inną zaprowadzić, która gnatując się na czystszejszy moralności i prościęjszey nauce, zbliża się do dawney religii Zoroastra. Mahabec, który nie odrzuca powierzchownych ceremonii w swej religii, ma już wiele stronników, i niektóre nawet pobliskie Xiążęta oświadczyły się za nim. On nazywa ją religią czyli czerzeniem Boga pokoju, w brew religii Mahometa, która mierzem ugruntowaną była. Mahabec uznaje bytność iednego Boga, którego on się mianuie sługą, potwierdza ni śmiertelność duszy, ale odrzuca rozpustne o raju Mahometa marzenia, &c.

Z Londynu d. 19 Października.

Wczoray nadeszły tu wiadomości, z wszystkich prawie części świata.

Z Irlandyi donoszą z depeszow do wie króla z połnocnych okolic, co następię: „Uważano przy wyspie Torey morską bitwę, w której 16 znajdowało się okrętów. O godzinie 3 po południu po 5 lub 6 godzinney bitwie widziano ieden okręt wcale pozbawiony masztow, drugi spostrzelanemi z g'ami, 5 uciekających na zachod, za którymi inne biegły, a dwa były się bardzo blisko siebie. „

Niemasz wątpliwości, iż powyższe

okręty składali część z Brest wyszley na morze z woyskiem eskadry. Oddział admirała Warren był widziany d. 10 przy Bronthaven, a dywizya kommodora Home od 3 liniowych okrętow i z frigate przepłynęła d. 8 około Shannon. Jedna z tych eskader musiała si pewnie potykać, i mamy powody do wierzenia, że ani ieden nieprzyacielski okręt nie musiał ujsć.

Wyspa Torey leży w połnocney stronie Irlandyi, niedaleko Longswilly w hrabstwie Donegal. Irlandzkie papiery poszły na tę nowinę w górę. Z tym wszystkim urzędowego potwierdzenia potrzeba ieszcze onicy oczekiwać.

Niestety piękna nasza frigate Jason od 38 armat, kapitana Sirling, rozbiła się podług nadeszley wczoray z Plimut wiadomości, ostatney soboty oskałę przy Brest, uganisząc się za 6 Francuzkiemi okrętami. Lud był wyratowany, ale ed Francuzow i z kapitanem Stirling w niewolę zabrany został, wyjąwszy 6 maytkow, którzy puściwszy się w walty na kutrze, szczęśliwie do Plimut przybyli. Zdarzenie to zaszło między Brest i wyspą Raz. W spodzie okrętu tak była wielka wybita dziura, że nie można było wody wstrzymać. Wspomnieai 6 maytkowie nie wzięli z sobą na otwartym swoim bacie tylko ieden syr, kawał mięsa, flaszkę gorzałki, kompas i maszt żaglami. Uratowanie ich jest iako nadzwyczajne uważane, ponieważ przez dni kilka pasowali się z przeciwnemi wiatrami, burzą i walałmi.

Z Lizbony odbieramy od lorda St. Vincent doniesienie, że wiadomość o zwycięztwie Nelsona d. 3. była tam oznaymioną

i z wielką radością obchodzona. Jak lord St. Vincent donosi, złapał także kapitan Trowbridge depesze dyrektoryatu do jenerała Buonaparte, właśnie gdy kutter nie wiedząc o naszym zwycięstwie, do Alexandryi z niemi wchodził. Francuzki kapitan rozkazał ich prawda w morze wrzucić, ale dwóch naszych maytkow mimo szypkiego płynienia Francuzkiego kutra, skoczyli zaniemi i wyratowali ich. Depesze te przywieziono do Anglii. Obiedwie fregatty Francuzkie Justice i Diana, które z pod Abukir uciekły, zostały od Angielskiego liniowego okrętu Colossus od 74 armat, który prowadził transportową flotę na śródziemne morze, wzięte.

Z Lizbony d. 6. Października. "Transportowy jeden okręt, który tu w 5 dni od floty lorda St. Vincent przybył, przywiózł wiadomość, że 3 zdobyte Francuzkie liniowe okręty dla wielkiego uszkodzenia w 15 dni po ich zabraniu utonęły. Maytkowie Francuzkiego okrętu Timeleon ratowali się ucieczką na ląd, gdy się ten okręt zapalił, lecz tam wymordowanemi zostali. Od zwycięstwa naszego odmieniło się istotnie położenie jenerała Buonapartego w Egipcie; teraz ma tam nieprzyjaciół, zamiast co! dawniej miał przyjaciół. Do wiadujemy się, że reszta zdobytych 6 Francuzkich okrętów w krotce do tutejszej Angielskiej floty przyłączone będą. Mamy także pewną wiadomość, że wysłany okręt od lorda St. Vincent do krążenia około Maity, zabrał jeden zwycięzki Francuzkich okrętów. Dodają i to jeszcze, że 150 Francuzkich transportowych okrętów Anglicy zabrali, a resztę powiększanej części spalili."

Ameryka jest nieszczęściem na wiel-

kie spustoszenia żółciowej gorączki ciągle wystawiona. Pokazała ona się w różnych miastach i wszystkie interesy są zaniedbane. W Filadelfii już prawie całe miasto i st nią zarazone. Ostatniego tygodnia umierało tam bierze ogułem po 20 osób na dzień. Z rady lekarzow założono za miastem oboz szpitalowy dla leczenia ubogich. Miasto to jest prawie puste, kto zdrow wynosi się z niego. W Nowem jorku umiera także po 20 osób na dzień, i zaraza ta doszła już do Bostonu.

Z wschodnich Indyy i Chin przybyła wczoray przed Portsmut bogato ładowana kupiecka flotta od 22 liniowych okrętów.

We śródę przybyło 16 Angielskich officyerow z Francyi do Dover na Duńskim okręcie, których na słowo wypuszczono nim będą formalnie wymienieni — Krolewicz Edward powrocił z Halifax w Ameryce do Anglii nazad, a jenerał Murray obeymie na jego miejscu komendę.

Z Shernes wyszła d. 17 października Hamburska kupiecka flotta okolo 50 żaglow wynosząca, pod okryciem szalup Fairy i Scorpion i bryga Kit.

Gdy podwyższona ostatnia taxa na domy, nie uczyniła tyle, ile sobie obiecywano, ponieważ wielu umiało się od niej wyłączyć, odwoła ją P. Pitt i opłatę tę na intraty rozłoży. Stosunek tej taxy nie jest jeszcze wiadomy, ale to wiemy, że 10 od sta będzie na iey miejsce naznaczone.— Sidney Smith bierze z sobą model pięknego okrętu w Spithead utenionego Royal George od 110 armat, dla udarowania nim cesarza Marokańskiego.

Prześciana od lorda Nelson miastą

Londynowi szpada jest w mahoniowej szafka za szkłem w radney izbie na marmurze postawiona z napisem: "Miecz P. Blanquet, kommanderującego admirała Francuzkiego w chwalebney bitwie przy Nilu d. 1 sierpnia 1798, którym lord Nelson radę miasta zaszczycił." Postanowiono na wzajem udarować lorda Nelson szpada 200 gwineow wartaiącą (tak jak lorda St. Vincent) a kapitanowi Berry przestać prawo obywatelstwa w złotey puszcze.

Kollekcyja Włoskich obrazow bywszego Xcia Orleans, będzie w krotce przez licytacyą przedana. Paryżki jeden bankier kupił ją nayprzod, potym przedał ją Xciu Bridgewater, lordowi Carlisle i lordowi Gower da Anglii za 43,000 f. szt.

Słychać, iż przybyły tu wice admirał Orde domagał się sądu wojskowego na lorda St. Vincent, ponieważ nie zachował się jak na admirała przystoi; ale admiralicya odrzuciła jego proźbę.

Francuzki kommissarz Nicou otrzymał z Paryża zawartej względem zamiany ien-cow ugody ratyfikacyą. Podług życzenia naszego rządu miało za każdym razem 800 ludzi bydź wymienionych; ale dyrektoryat Francuzki zmniejszył tę liczbę do 400. — Rząd nasz wypuścił na wolność 6 officyerow Francuzkich bez warunku wymiany, zato iż życie biskupowi Killali uratowali. Lecz kommissarz Francuzki nie potwierdził tego czynu wspaniałości i wdzięczności, przywodząc, że ci officyerowie nie nad swoją powianość nie uczynili, iż każdy Francuzki officyer to samo był uczynił. Wszelako obiecał do Paryża donieść o dobrym postępku w tsey zmianie z Angielskiej strony.

Położenie Irlandyi jest ciągle bardzo smutne. Wszyscy wiesniacy po opuszczali swe domy; ci którzy się ieszczę w hrabstwach znajduią, udaią się pod obronę armii do miast. Przedmieścia po prowincyach wystawiaią okropność wojny w spalonych domach i chatach i spustoszeniu całego na okoto kraiu, a fetor na wpół spalonych zwłok i wygłodniałe twarze kobiet i dzieci, które po drogach chleba proszą dopełniaią tego straszego obrazu.

Holt, który buntownikami w Wicklow kommanderuje, był w potyczce z granicznymi wojskami raniony, ale wszelako uciekł. Z początku był on podstarościem, potym złodzieiem w tym hrabstwie. Zręczność i nadzwyczajna odwaga, których ostatnie rzemiosło wymaga, czynią go strasznyim.

Lord Cornwallis umyślił teraz ostro przeciw buntownikom postępować; akt amnestyi upłynął wczoray, i jutro zaraz maszeruje 1000 żołnierzy do Wexford, dla uspokojenia tsey nędzney okolicy. — W Irlandzkich portach muszą także przybyłe z Filadelfii okręty kwarantynę odbywać.

Słychać iż w krotce wydana będzie odezwa, wzywaiąca spokojnych mieszkańcow hrabstw Wicklow, Wexford, Carlow i Kildare, aby się z swemi familiami i rzeczami do garnizonowych miast udali, gdyż królewskie woyska będą się obcho-dziły z pozostałymi mieszkańcami jako zbuntownikami. — Buntownik Holt posłał rządowi propozycye kapitulacyi dla siebie i swych stronników, ale odrzucone zostały.

Z Włoch d. 18. Października.
W Liguryyskiej rzeczypospolitey de-

dekretowała cięła prawodawcze d. 3 t. m. wszystkie duchowne dobra, za dobra narodowe, i upoważniło dyrektoryat do czynienia potrzebnych w tej mierze rozporządzeń z Duchownymi. Duchownym jednak będzie wyznaczona dostateczna pensya; ale wszyscy cudzoziemcy Xięża muszą w 14 dniach rzeczpospolitą opuścić. — Dekret ten bardzo źle jest od ludu przyjęty. Kupców dotknęła niemniej wiadomość o grożących szkodkach Anglii przeciw rzeczpospolitej Liguryjskiej. Dyrektoryat wystawił z tego powodu radzie młodszej potrzebę pomnożenia sił naszych morskich 4 liniowemi okrętami, a do zastąpienia na to kosztów proponował wezwanie kupców do dobrowolnych składek. Rada ta przyjęła te propozycje i dekretowała, aby dyrektoryat natychmiast 4 liniowe okręty na obronę handlu uzbroić kazał, które za zapłatą 2 i pół procentów do Livorna, Portoferaio i Nicei, 2 procentów do Marsylii, a 9 do Barcelony kupieckie okręty okrywać będą, reszta zaś kosztów ma być przez dobrowolne składki kupców zastąpiona. Dla wykonania tego dekretu wydał dyrektoryat dnia 10 t. m. naglące bardzo obwieszczenie. Tym czasem wszystkie obronne okręty Genujskie wyszły już na morze.

Dnia 12 października zawinęły do portu Genujskiego 2 Hiszpańskie frigate od 36 i 40 armat z Tubonu. — Francuzki generał Miollis, który obieźdzał Genujskie graniczne fortece i potrzebne tam poczynił rozporządzenia, powrócił już do Genui nazał i dyrektoryatowi zdał sprawę.

Dnia 12 września powstał na granicach Genujskich, w bywaszym hrabstwie Nicei i gorach Tende straszny wichur,

który od godziny 3 zrana aż do 6 trwał w wieczór; wodą z rzek okolice po zalewał, gory i drogi porozdzierał, domy poobalał, które woda zabrała i urodzajne doliny wniwecz obrocł. Wiele także ludzi i bydła ztopił. Siódma pół brygada znajdowała się właśnie w marszu z Tenda do Seargio (w Piemocie) i wiele ucierpiała, ale nie wiadomo jeszcze wiele z niy ludzi zginęło. Cztery wozy z bagażami brygady zostały obalonem murem w przepaść wtrącone. Zdarzenie to jest nad wszelkie opisanie okropne. W Genujskiem porcie wiele się także okrętów rozbiło.

Dwor Toskański powrócił d. 12 t. m. di Villa del Poggio Imperiale do Florencyi, gdzie W. Xna po szczęśliwie odbytym poźogu wywoli odprawiła.

Francuzki kommandant w Rzymie generał Macdonald, wydał co dzień rozporządzenia dążące do urządzenia skarbu i armii, która ma być do 40,000 ludzi doprowadzona.

Dnia 3 t. m. nałożono na biskupstwa, kapituły i klasztory w sposobie patriotyckiej składki 20,000 koszul, 10,000 serdurow pod wojskową egzekucją dla armii, z których część jedna w 15 dni, a inne 3 części co 10 dni do wojskowego magazynu dostawiane być mają, a konsulat ma onych podział zrobić. — Innym rozporządzeniem wyznaczono dyrektoryatowi za 3 mil: niestrow dobr narodowych, które w przeiągu jednego miesiąca mają być sprzedane. — Procz tego jest konsulat upoważniony skazać za morze lub gdzie chce wszystkich Xiży, którzy przez swoy sposob myślenia, postęпки lub mrowy spokojności publicznej zagrażają. Dobra takowych Xiży będą sekwestrowane i oni do

ąd tylko będą mogli niemi rozporządzać, poki się na miejscu swego przeznaczenia znajdować będą. — Stosownie do ustawy, na mocy której wszystkie plebanie po śmierci terażniejszych posiadaczow na skarb przypadają, nakazano, aby wszyscy ci, którzy wygnanym Xzom łaskawy chleba dają, o tym donieśli i ten odtąd do skarbu odnosili. Wszystko zaś co im przedkiem zapłacono, nie będzie przyjęte. — Zwyczajne wydatki rzeczypospolitey Rzymskiej oznaczono na rok 7 na 1,056,277 szukudow, w które nie wchodzi jednak prowizye od długow. — Przybyły kurjer d. 8 t. m. z Paryża był przyczyną do nadzwyczajney sefsyi konsulatu i Francuzkiego kommissarza. Na drugi dzień pojechał sekretarz konsulatu Bassal z Francuzkim kommissarzem Duport do Medyolanu

Polskie woyska, które się w Rzymie znajdowały, poszły z kilku Francuzkami batalionami i artylleryą na granice Neapolu.

Z Neapolu donoszą, że nowy Francuzki poseł Lacombe St Michel przybył tam d. 30 września, a d. 3 t. m. miał u Króla wstępną audyencyą, na której od Króla Jmć bardzo był grzecznie przyjmowany. D. 4 była z powodu imienia następcy tronu gala u dworu. D. 8 udał się Król Jmć w towarzystwie następcy tronu i wielu jenerałow na równiny Chiaja, dla oglądania ćwiczeń zgromadzonego tam woyska, i wielkie z tego powodu okazał ukontentowanie. — Terażniejsza deputacya banku jest od Króla Jmć oddalona, a inna na i y miejsce postanowiana, która ma do utrzymania papierow bankowych najlepsze Królowi Jmć podać środki. — Cesarzki jenerał Mack, októrego Król Jmć do

kommenderowania woyskami Neapolitańskimi dopraszał się, przybył d. 5 t. m. do Neapolu. — Woyska Neapolitańskie liczą już przeszło 60,000 w którym znajduje się 15,000 jazdy.

Z Rasztaft d. 10. Października.

Oto jest koaklusum deputacyi Rzeszy zapadłe pod d. 15 października:

” Odstąpienie gruntu Kel i Kafsels zapewnione przez ministrow pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej, w nocie ich pod dni-m 12 Vendemiaire (3 października) jest najdostateczniejszym dowodem, iż rząd Francuzki prawdziwie myśli zbliżyć się do chęci przyspieszenia pokoju, tak często od Deputacyi Rzeszy okazywaney. Spieszmy się więc w przyjęciu z ukontentowaniem tego zrzeczenia się tak dawno żądanego wszystkich miejsc uzbroionych na prawym brzegu Renu. Co się tyczy innych przedmiotow nie umówionych jeszcze, będziemy się starali wytłomaczyć się względem wszystkich punktów noty ministrow pełnomocnych rzeczypospolitey Francuzkiej w wyszczegulnionej odpowiedzi, w tym atoli przekonaniu, iż pomimo niektórych zachodzących jeszcze różności względem ich propozycyy, przyymą objaśnienia do nich ściągające się dla dowścia nakoniec do wielkiego celu zupełney zgody.

1. Względem granicy Renu ugodzono się, że Thalweg wszędzie granice pomiędzy obiema państwami stanowić będzie, i że pod tym nazwiskiem Thalweg, rozumie się szród-k spławnego koryta Renu; gdy jednak takim sposobem na niższym Renie wyspa Buderich dostał by się Francuzom, a dwor Pruski powiele razy crynił żądania zatrzymania tej wyspy dla

bezpieczeństwa fortycy i miasta Wesel. Deputacya Rzeszy mniema, iż z ufnością spodziewać się może, że rząd Francuzki skłoni się do chęci wzwyż rzeczonego dworu, którey celem jest zarazem dobro Rzeszy i wyspy tej Niemcom odstąpi. Co się tyczy wysp Renu zgodzono się w poprzedzających notach, że wyspy na stronie prawey Thalweg położone zostaną przy Rzeszy Niemieckiej, wyspy zaś strony lewey do Francyi należeć będą. Później skłoniono się w uczynionej od pełnomocnych ministrów Rzeczypospolitey Francuzkiej w nocie pod dniem 1 Thermidor (19 Lipca) propozycyi, podług której mogące zayść odmiany Thalweg, prawa zwierzchnictwa nad wyspami odmieniać nie miały, lecz przeciwnie podług dzisiejszego położenia miały zostać pod panowaniem Niemców lub Francuzów chociażby następnie znalazły się na drugiej stronie Thalweg. Jeżeli więc ministrowie pełnomocni Rzeczypospolitey Francuzkiej oświadczyli w swojej ostatniej nocie, iż rząd Francuzki, na żadną posiadłość tak Rzeszy, jako też iakiego iey członka, na lewey stronie nigdy nie zezwoli, nie mogą mieć zapewne zamiaru sprzeciwiania się przez to poprzedniczo ugodzonym punktom, ale zapewne mówić tylko chcieli o linii Renu zaczawszy od Huningen, aż do woytostwa palatynatu Germersheim, gdzie Ren był iuż dawniej granicą między Niemcami i Francją; na żądanie zaś Francyi zatrzymania także wysp do tego czasu Francuzkich, a na stronie prawey Thalweg położonych ugodzono się na wzajemność. Lecz jako ustąpienie terazniejsze części lewey Thalweg na Renie na rzecz Rzeczypospolitey Francuzkiej, zaczyna się dopiero od woytostwa Germersheim, któ-

re jest pierwszym punktem podbitych krajów na stronie lewey, a nie tam gdzie Niemcy z tykały się iuż dawniej z Francją, rząd Francuzki względem tej części Renu i wysp na nim położonych, nie będzie żadney trudności czynił w zostawieniu tego wszystkiego w dzisiejszym rzeczy stanie zasadzonym na traktatach i zwyczajach, a nadewszystko nie będzie przeszkadzał w żaden sposób parafiom brzegu prawego posiadającym takowe wyspy w wolnym onych posiadaniu i używaniu drzewa potrzebnego do utrzymywania brzegu. (reszta potym.)

Z Hagi d. 23. Października.

Na wniosek ostrzejszych środków przeciw wprowadzeniu Angielskich towarów, zadekretowała rada pierwsza, iż od d. 31 października pod konfiskatą i wygnaniem z kraju dopomagających do tego, nie mogą być wspomniane towary, ani wodą, ani łądem do Rzeczypospolitey naszej wprowadzone. Dekret ten iuż jest od rady starszych przyjęty i dyrektoriat ogłosił go przez odezwę ludowi.

Nowy mieyscowy podział, wkrótce także do skutku dojdzie, i są iuż proponowane mieysca, w których trybunały sprawiedliwości postanowione będą. — Wczoray odebraliśmy z Antwerpii wiadomość, iż tam z powodu konskrypcyi poruszenie zaszło; ale natychmiast posłły tam woyska z Bredy, Bergenopzom, &c., które potrafią zaraz spokoyność przywrócić.

Nasza flotta w Texels składa się z 11 liniowych okrętów, 9 fregat i 1 kura. Na Mozie mamy 4 liniowe okręty, 3 fregaty i kilka małych statków, a w Rotterdamie 4 liniowe okręty i 2 fregaty.

GAZETY KRAKOWSKIE

 W B SRZODĘ DNIA 7 LISTOPADA 1798.

Z Brynu d. 3. Listopada.

Nadeszły listy z Konstantynopola pod d. 10 października, nieprzyniosły innej wiadomości, prócz, że Buonaparte zmobilizował swoją armią przez Koptów (*) i Maronitów do 50,000 ludzi, z których stało w Kairze 25,000, w Alexandryi 10,000, a w Rozecie pod generałem Kleber 15,000 ludzi; wszelako dla nawijających się Arabów jest trudna komunikacja między temi miejscami; i dodają, że Buonaparte nie potrafi się długo w tych miejscach utrzymać.

Podług listów z Morei, widziana była część zjednoczonej Rosyjsko-Tureckiej floty na wysokości Neapolu przy Malw sio. Przeznaczenie onej jest więc przeciw bywszym Weneckim wyspom.

Z Bruxelli d. 14. Października.

Wczoraj wyszedł już ztąd oddział

nowych konspiracyonistów do Dunkierki, którzy tam pomiędzy korpusy składające garnizon tej fortecy podzieleni będą.

Listy różne donoszą, że Anglicy na nowo pokazali się w wielu miejscach naszych brzegów, a szczególniej między Nieuport i Dunkierką.

Od brzegów Menu d. 22. Października.

Listy z Hamburga pod d. 15 donoszą, że Szwecya i Dania całą swoją marynarkę uzbrajają. W dwóch tych państwach wszystko jest w poruszeniu, i woyska lądowe odebrały rozkaz bycia w gotowości do marszu.

Od dni 15 przybyło jeszcze wiele woyska Francuzkiego z brzegu prawego na brzeg lewy. Woyska te odpocząwszy w Moguncyi, udają się ku wyższemu Renowi.

Gazeta Petersburgska pod d. 28 wrze-

(*) Koptowie i Maronici są chrześcijanie; pierwsi mają swoje nazwisko od dawnego mi sta tego imienia, które do tego czasu noszą. Ostatni biorą sway początek od gory Libanu, i przez Maronitów rozumie się Libuńskich chrześcian.

śmia mieści w sobie artykuł urzędowy, w tych wyrazach:

” Jak tylko tajny konsyliarz Tamara ambasador nadzwyczajny i minister Rofsyycki uwiadomił Portę, że eskadra od 12 liniowych okrętów, iedney fregaty i 3 awizo zbliża się do kanału morza czarnego, wydanie wojny przez Portę Francyi natychmiast udecydowane zostało, i podług dawniejszego zwyczaju sprawujący intesa Ruffin, sekretarz iego Corsier, dwaj tłumacze Dantan i Frontini do siedmiu wież zaprowadzeni zostali. „

Rozkaz rozgłoszony pod d. 8 w Muniach nakazuje wszystkim cudzoziemcom opuścić to miasto w dniach 15, a kraie Xcia Jmć w przeciagu iednego miesiąca.

Z Temswaru d. 21. Października.

Gdy podług niezawodnych z okolic Widdynu wiadomości, Pasman Oglu po bił ieszcze raz W. Suttana woyska na koncu p. m. zdaie się teraz bydź rzeczą pewną, iż rząd Turecki wszystkich dołoży starań, aby przetię raz pognębić tego buntownika z iego stronnikami, Między innemi do tego środkami zakupił od naszego rządu 1000 centnarow prochu, który iuż do Orsowy od dnia onegdajszego przewożą. Do pomysłaosci Pasman Oglu, przykłada się, podług tychże doniesień, częścią regularne wypłacanie Arnautow, których 4000 ma na swoim żelździe, częścią też 2000 osia łych t m kordebanow, którzy są bardzo bogaci i choćby chcieli nie mogą się ztamtą wynieść, a którzy bojąc się o utratę swego majątku iak najbardziej przykładają się do utrzymania tego miysca, zwłaszcza, że Pasman Oglu zapowiada, iż w ostatnim iuż razie, sam

miasto i fortecę spali. Zresztą żywności ma bydź podostatkim w Widdynie. Pasman Oglu płaci nawwięcej Weneckimi, Papiezkiemi i Hollenderskiemi dukatami, zezego łatwo wnieść można zkad on się tak długo utrzymaie.

Z Frankfurtu d. 20 Października.

Tutejsza gazeta donosi, że Xię Hesenkaßelski przysłał z Wexel do Kaßel rozkaz, aby iego polne ekipaże pogotowiu stały.

Garnizony Starsburkie i Mogunkie udały się do Szwajcaryi, a na ich miejsce inne woyska przybyły. Pichegru i inni zbiegli na wyprowadzenie skazani, są iuż na liście emigrantow umieszczeni i majątki ich skonfiskowane. — Do Kolonii przybyły 3 gilotyny.

Z Raszadt d. 20. Października.

Francuzcy ministrowie nie są wcale z treści ostatniey noty deputacyi kortenci. Widać także między niemi i Pruskimi postami nieiaką oziębłość; wszelaku nie obawiamy się, aby zagrożone ultimatum miało iuż nastąpić, bo zdaie się, że rząd Francuzki nie chce bydź pierwszym do zaczepki.

Na zapytanie z Francuzkiej strony o marszu woesk Rofsyyckich, miano tylko odpowiedzieć, że także o użyciu Francuzkich sprzymierzeńcow żadney ministrowie w Raszadt nie mają wiadomości.

Zaliczenie Cesarzski-go pełnomocnego ministra hrabiego Metternich, domagania się oopatrzenie w żywność fortecy Ehrenbreitstein, odłożyła deputacya do odpowiedzi ministrow na ostatnią iey notę.

DONIESIENIA.

C. K. sądy Szlacheckie Krak: Galicyi zachod: oznajmia Edyktem niniejszym JPanu Justy. nie z Grabowskich Turski matce i opiekunce małoletney Pelagii z ś. p. Felixem Turskim spłodzoney corki: że zastępca mafsy krydalney Leopolda kochanowskiego Pan adwokat Głogowski u tych C. K. sądow, o przejęcie Processu (który mu JPan Jozef Wierciński, od Szymona Franciszka Grabowskiego osuninę 8:03 zł. pol. z prowiżyą zapozwany, uformował) na nie żalobę podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się iey JPanu Justynie Turski patrona tutejszego Wolickiego z iey szkołą i iey kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; przeto ona Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołitym, to jest dnia 28 listopada r. b. o godzinie 9 z rana sama się stawiła, albo teżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom tutejszym wymieniła, i podług przepisu tych środków prawa używała, które do obrony tej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie niepomyślność z zaniedbania wynikać mogącą, sama sobie przypisać winna będzie, tak bowiem C. K. prawa stanowią.

Z Rady C. K. sądow szlach: Krak: zachod: Galicyi
Dnia 3 Września 1798 roku.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmia tym edyktem wszystkim wierzycielom zadłużonoy mafsy Olsolińskiego: że dnia 24 sierpnia roku b. gdzie wierzyciele, podług cytacyi pod dnem 18 czerwca r. b. daney oświadczyć się powinni byli, czy przestają na Oszacowaniu dobr: Olsolina już uczynionym, czyli też innego żądają? żadney prawie zmiany w tej mierze nieuczyniono: Idzie za tym że po upłynionym terminie do dania deklaracyi wyznaczonym, oszacowanie w dobrach Olsolinie z przyległościami uczynione od wierzycielow przyjęte, miejsce mieć powinno. W Krakowie dnia 24 Października 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmia tym edyktem wszystkim wierzycielom zadłużonoy mafsy Olsolińskiego: że oszacowanie dobr: Chrzastowa z przyległościami komornikowi Krakowskiemu Panu Rottermundowi z przywołaniem zaiających się dobr: detaksatorow Pana Rocha Grabowskiego i Pana Teobora Gnońskiego, zleconb; i że też deklaracya dnia 10 grudnia r. b. w tychże dobrach swoy początek weźmie. Przy którym to Akcie, podług § 99, 100, i 101go ordynacyi sądowej, wolno jest wierzycielom bezpieczeństwu na dobrach mającym podług upodobania znajdować się, i detaksatorom uwagi podawać. deklaracya jednak rzeczonych dobr na dniu wyznaczonym nawet w ich niebytności zacząć się, i w dniach następnych kontynuowaną będzie. W Krakowie dnia 24 Października 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich zachodniey Galicyi.

Elsner.

Przez Magistrat C. Kr. Stołecznego Miasta Krakowa, niniejszemi wiadomo się czyni, że gdy JP. Sylwester Rath, małoletnich dzieci, niegdy Samuela Fröhlich opiekun, kamienice pod Nrem 198 na ulicy Grodzkiej stojącą po tymże zmarłym Fröhlich pozostał; sumnę zł. Pol. 13640 o taxowane z powodu nie znajdowania się osob nabydł sobie też zwracających, na pierwszym terminie licytacyi dnia 27 września r. b. agitujać się, sam tylko za sumnę zło: pol: 14010 kupić, a pod dnem 28 m. i r. tychże, dla dobra mafsy, o wyznaczenie drugiego terminu licytacyi wspomnioney kamienicy tu w sądzie wraz z JP. Eleonorą z Fröhlichow Nowakowską dorosłą sukcesorką dopraszał się. — Dla tego przychylając się do ich proźby, często rzeczona kamienica na drugim terminie, to

jest dnia 30 Listopada r. b. o godzinie 9 z rana, tu w miejscu izby sądowej przez publiczną licytacyą za gotowe pieniądze z przyściem długu czyli należitości z niej wypadających, przedana będzie. Wszyscy zatem życzący sobie kupna takowej kamienicy na pomienionym terminie i miejscu przybydź, i ciężary czyli należitości z teysie wypadające w kancelaryi tuteyszej przyrzeć mogą. Dnia 26 Października 1798.

J. Gellinek. mp.

Jozef Wytyszkiewicz. mp.

Jozef Ant. Feistemantell. mp.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Ignacy de Nikoledon. sekr. mp.

3025.

C. K. sady szlacheckie Krak. zachodniej Galicyi oznaymia tym edyktem Panom Wacławowi i Piotrowi Rudnickim braciom: że Pan Jan Karza Siedlewski u sądow tych, o exekucyę do dobr Niedarczowa i Klonowce końcem zaspokoienia sumny 5000 zł. Pol: na nich żałobę podał, i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sady te, nie mając wiadomości, gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dzielnych znajdują się, imze Panom Rudnickim patrona tuteyszego Jędrzeia Bema z ich szkołą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten, podług ordynacyi sądowej, rozpuścić się i ukończony zostanie, oni przeto edyktem ninieyszym tym końcem upominają się: że by d. 10go grudnia r. bieżącego o godzinie 9tej z rana do procesu ustnego sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najsukutecznieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie, wszelką niedogodność z zamiedbania wynikającą, sami sobie przypisać winni będą tak bowiem C. K. praw, opiekują.

Josef de Nikorowicz.

Piekarski.

Jozef de Cronenfels.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej. W Krakowie d. 17 października 1798.
Elsner.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem wszystkim, do których należy: że Kazimierz Korytowski dnia 28 listopada 1791 roku z tym się rozstał światem, i że majątek jego 20541 zł: 19 gr: pol: Długi zaś 13,810 7 i pół gro: pol: wynoszą.

Każdemu tedy, kto do tego dziedzictwa iakie prawo mieć może, szczególnie zaś Jozefowi, Woytechowi i Jakubowi Korytowskim zmarłego braciom rodzonym, których miejsce bawienia się nie jest wiadome, Edyktem ninieyszym zaleca się: że zehy deklaracyą swoje (czy dziedzictwo po Kazimierzu Korytowskim bez warunku, czyli też z dobrodzieystwem prawa i inwentarza, obiać, lub wyrzec się go wolą) w przeciągu roku i niedziel 6 do tuteyszych C. K. sądow podali: gdyż w przeciwnym razie za wyrzekających się dziedzictwa będą uważani, i toż dziedzictwo, tym, którzy się zgłoszą podług prawa cywilnego części II. rozdziału 18 przyznane zostanie. W Krakowie dnia 27 września 1798.

Jozef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Krakowskich
Galicyi zachodniej.
Weinman, sekr.